
Věda je pro Marii jako dobře napsaná detektivka

Věda je pro Marii jako dobře napsaná detektivka

PRAVO

28.07.2010, Jana Hanušková

Je doktorka přírodních věd, má roční dceru, řídí tým vědeckých pracovníků a nedávno získala stipendium, které se uděluje mladým vědkyním.

Marie Kalbáčová (35) ale vůbec nepůsobí jako roztržitý, pro normální život nepoužitelný vědec. "To je mylná představa o vědcích. I když existují výjimky, většina vědců je normálních, starají se - podobně jako můj muž, který bádá v oblasti fyzikální chemie - o rodinu, jsou schopni hlídat děti," říká žena, která získala ocenění za svou práci s pro laika nesrozumitelným názvem Inter -akce buněk s nanomateriály.

Sympatická Marie má k tomu ale jednoduché vysvětlení: "Každý asi jednoho dne budeme potřebovat pro své tělo nějakou náhradu; většinou se dávají kloubní. Ty se ale dnes musí v průměru po deseti letech znovu operovat. Tělo totiž zatím implantáty úplně nepřijímá. My se snažíme s naším společným týmem Univerzity Karlovy a akademie věd najít prvek, který by lidský organismus nevypudil." Mladá vědkyně spoléhá na uhlíkové struktury, které podle ní možná budou i v budoucnosti léčit: "Na uhlík můžete cokoliv navázat, třeba proteiny. Ty umějí přilákat buňky a tělo by se tak mohlo samo regenerovat," říká s tím, že rozhodně nejde o žádný senzační objev, ale pomalou mravenčí práci, skládání detailů k sobě, pečlivé analýzy všeho, co se v laboratoři odehrává.

"Dáváte dohromady nejrůznější indicie. Věda, to je vlastně detektivka, kdy vy jste detektiv a musíte jít po stopách. A záhady mě odmalička zajímaly," odpovídá Marie na otázku, jak se vlastně žena dostane k vědě.

Léto teď většinou tráví na dětském hřišti s roční dcerou Julinkou. "Jsem sice na mateřské, ale vlastně jsem nepracovala jen asi dva týdny po porodu, teď chodím na univerzitu na jeden den v týdnu. Chtěla bych se za dva roky úplně vrátit, ale v Praze 9, kde bydlím, mi rovnou řekli, že místo ve školce nemají," dodává vědkyně, jejímž pracovištěm je Ústav dědičných metabolických poruch na První lékařské fakultě UK v Praze a která tak už ví, co se získaným stipendiem udělá.

Dvě stě tisíc z mezinárodního projektu Pro ženy ve vědě, jež uděluje společně Unesco a L'Oreal, tak půjde na případné hlídání Julie, na základní zařízení domácí kanceláře a placení telefonů. "Nárok na služební telefon nemám, i když jsem vedoucí jedné části projektu," konstatuje Marie Kalbáčová.